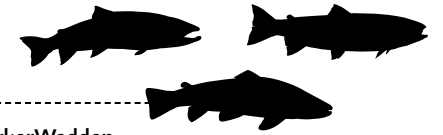

André Donker

Andre Donker (1963) is boswachter van Natuurmonumenten en betrokken bij de realisatie van de MarkerWadden in het Markermeer. In Roots beschrijft hij de meest bijzondere dingen die hij meemaakt in de Nederlandse natuur.

FOTO'S COR KUYVENHOVEN

Grote scholen vis

Je kent ze wel, van die enorme door de lucht dansende spreeuwenwolken. Elk moment zie je de vogels hun richting wijzigen en daarmee de wolk steeds van vorm veranderen. Vandaag ook zo'n moment, maar dan op behoorlijke diepte. Ik ga samen met duikvriend en onderwaterfotograaf Cor Kuyvenhoven recreatief onderduiken in het Haarlemmermeerse Bos, een zandwingsgebied waar de natuur inmiddels haar hernieuwde positie heeft ingenomen. Aangelegde natuur, zeg maar. Een wandelgebied rondom een groot meer, met een goed ogend restaurant, gebouwd boven het water op enorme palen.

Vanaf de kant lopen we het water in. We bepalen nog even onze koers via het kompas en verdwijnen onder de waterspiegel, waar we niet veel later prachtige baarzen, een joekel van een paling en een snoek van ruim 110 centimeter zien.

Cor duikt hier graag omdat het zicht zo geweldig is. Op een diepte van een meter of acht heeft het weer veel invloed op het zicht. De zonnestralen dringen diep door, maar als er even een wolk voor de zon schuift hebben we bijna de zaklamp nodig. Via een soort rifje met veel mosselen zwemmen we richting het op palen gebouwde restaurant. Geen zonnestraal kan tot hier doordringen. Met onze lampen aan zien we een enorme school jonge vorens. Als een wolk spreeuwen zwemmen ze tussen de immens grote palen door. We volgen ze een stukje.

Op mijn duikcomputer zie ik dat we op veertien meter diepte zijn. Het is belangrijk om goed op je meters te blijven kijken, omdat je op grotere diepte meer

perslucht verbruikt. Met andere woorden, je duikflessen zijn eerder leeg, dus je duiktijd is aanzienlijk korter. Heel langzaam ga ik langs de vissen omhoog en Cor schiet de ene na de andere foto. Op zes meter diepte is zowel het zicht als het licht optimaal voor Cor. Hij gebaart – duikers werken met een internationale gebarentaal – dat ik even moet blijven wachten. Zelf zwemt hij naar de andere kant van de vissen om door de fraaie viswolk heen een foto van mij te kunnen maken. Vol trots wil hij me even later het resultaat laten zien. Scrollend door het menu bekijken we samen de beelden. Hij gebaart nog even te wachten; Cor is namelijk een pietje-precies. Niet veel later komt hij weer terug. Wederom met prachtige beelden, maar inderdaad met nog mooiere belichting. Via de oever

zwemmen we terug. Daar lag een afgerukte tak in het water met een grote snoek op de loer naar een prooi. Maar deze snoek lag toch echt op de verkeerde plek als hij hongerig zou zijn. Wellicht was hij heerlijk aan het zonnebaden, of wist hij dat de enorme hoeveelheid kleine visjes die wij tussen de palen hadden gezien als vanzelf naar hem toe zou komen later op de dag. Voor mij maakt het geen verschil. Deze duik gaat in mijn duiklogboek als een van de allerfraaiste.

Opgevist

Duikers nemen vaak de rommel die ze in het water tegenkomen mee naar boven. Ik vond een koffiekopje, geheel bedekt door alg. Als grap gaf ik hem aan een serveerster: "Miste u deze al?"

